

Сергеју Јурјевичу, колико је за Вас била неочекивана победа Доналда Трампа на председничким изборима у САД?

Она је била сасвим предвидљива, и ја у њу нисам сумњао од оног тренутка када се Трамп виноу међу лидере Републиканске партије на примарним изборима. Ствар је у томе, што свака нова политичка снага распостире своју утицај слично епидемији, и те процесе добро описују стандардни математички модели имајући форму S кривуље. Након што нова идеја освоји умове довољног удела следбеника у саставу становништва, она почиње убрзано да се шири, док не досегне своју горњу границу. Главно питање састоји се у прогностичкој оцени те горње границе – покрива ли она половину бирача.

За разлику од Хилари Клинтон, Трамп је био нов политичар, чија је горња граница подршке била непозната, што је и била главна сплетка кампање. Плафон саме Хилари је био јасан, пошто је она познат политички лидер, добро познате политичке снаге. Од тренутка почетка кампање, она се већ налазила на том нивоу, и њен задатак је био у томе да привуче гласове, не „за Клинтонку“ већ „против Трампа“, и да пробуди масу „спавајућих“ бирача претњом рушења темеља у случаја избора републиканског кандидата. Управо су на то били усмерени последњи демарши из њеног штаба – изјаве познатих економиста, политичара, звезда шоу-бизниса и спорта са циљем демонизације Трампа. Али, то није функционисало, пошто је то клеветање циљаном електорату прошло мимо ушију. Након што је Трамп досегнуо експоненцијални пораст броја присталица, питање се састојало у томе да ли ће он успети да активира цео свој потенцијални електорат. Као што видимо, успео је – можда не у потпуности, али довољно да победи.

Трампу треба помоћи

Пише: Сергеј Глазјев

субота, 19 новембар 2016 16:30

